

FESSH 2026 i Basel - balans, möten och generationsskifte

Mitt deltagande i årets europeiska handkirurgiska kongress FESSH i Basel handlade för mig framför allt om möten – att återknyta kontakten med kollegor från andra länder, skapa nya kontakter och förstås också träffa många trevliga kollegor från Sverige. Basel och det varma, om än stundtals regniga, junivädret skapade goda förutsättningar för givande samtal både under kongressens intensiva dagar och under kvällarna efter avslutade sessioner.

Något som särskilt slog mig i år var hur många unga handkirurger som deltog i kongressen. De verkar bli fler för varje år. Kanske beror min observation delvis på att jag själv inte längre tillhör den yngre generationen och i Basel plötsligt insåg att jag numera tillhör den generation som börjar utgöra en minoritet på kongressen. Programmet innehöll många workshops riktade till yngre kollegor och det var roligt att se med vilket engagemang framtidens handkirurger deltog i dem.

Årets kongresstema var **”Balance”**, ett tema som återkom i många delar av programmet. Det handlade bland annat om balansen mellan konservativ och kirurgisk behandling av handfrakturer, men också om balansen mellan gamla, väletablerade metoder och nyare tekniker. Ett exempel var diskussionen om sen transfer kontra nervtransfer vid rekonstruktion av funktion efter nervskador – när den ena eller den andra metoden är att föredra och när båda kan kombineras i form av hybrid nerv-sen transfers. För- och nackdelarna med de olika strategierna belystes ur flera perspektiv.

I år arrangerades FESSH tillsammans med EFSHT kongress för handterapeuter. Från min egen klinik hade jag därför sällskap av två kollegor, en fysioterapeut och en arbetsterapeut. Kombinationen av de två kongresserna har enligt min mening både för- och nackdelar. Den stora fördelen är ett betydligt bredare program. Som kirurg får man möjlighet att lämna det rent kirurgiska perspektivet och se våra patienters problem även genom fysioterapeutens och arbetsterapeutens ögon.

Nackdelen är storleken. Årets kongress slog deltagarrekord med drygt 3 000 deltagare. Programmet blev enormt och ibland nästan svårt att överblicka. Det krävdes en hel del disciplin för att välja de sessioner som motsvarade de egna intresseområdena eller kanske ännu viktigare, de områden där man själv har kunskapsluckor för att få ut så mycket som möjligt av kongressen.

Det omfattande programmet hade också sitt pris. Flera presentationer fick genomföras i högt tempo på grund av den begränsade tiden och ibland blev det alltför lite utrymme för diskussion. En annan svaghet var att moderatorerna i vissa sessioner inte alltid verkade tillräckligt väl förberedda på ämnet, vilket ibland resulterade i frågor som inte riktigt var relevanta för den presenterade studien.

Och när jag ändå nämner förbättringsmöjligheter fanns det några mer praktiska sådana: kvaliteten på mellanmålen, för få ställen där man kunde få något att dricka och inte minst informationen om var de olika lokalerna låg. Att hitta rätt föreläsningssal kunde ibland vara en utmaning i sig.

Men jag ska inte bara klaga. Det viktigaste jag tar med mig från Basel är trots allt alla möten. Jag återupptog flera gamla kontakter och knöt också några nya. Förhoppningsvis kommer åtminstone några av dessa möten att utvecklas till givande samarbeten i framtiden. För mig är just detta fortfarande en av de största anledningarna till att delta i en internationell kongress.

Nästa år går FESSH vidare till Prag och temat kommer att vara handkirurgi hos äldre. Jag tror att vi i Sverige har mycket erfarenhet att bidra med inom detta område och hoppas att flera av oss tar tillfället i akt att förbereda intressanta presentationer och dela våra erfarenheter med kollegor från andra länder. Det vill jag varmt uppmuntra till.

Slutligen vill jag rikta ett stort tack till **Gabrielssons fond** för stödet som gjorde det möjligt för mig att delta i FESSH 2026 i Basel.

Umeå, 2026.09.09

Izabela Blaszczyk, öl, handkirurg
Norrlands Universitetssjukhus